

Győri Ítéltábla

Az ügy száma: Gf.II.20.026/2025/6.

A felperes: Felperes1

(Cím1)

A felperes képviselője: dr. Holló Ádám ügyvéd

(Cím4)

Az alperes: Alperes1

(Cím2)

Az alperes képviselője: ügyvéd1 ügyvéd

(Cím5)

A per tárgya: taggyűlési határozat hatályon kívül helyezése

Az elsőfokú bíróság neve és fellebbezéssel támadott határozatának száma:

Tatabányai Törvényszék

18.G.40.046/2024/22.

A fellebbezést előterjesztő fél és a fellebbezés sorszáma:

alperes, 23. sorszám

Í t é l e t

Az ítéltábla az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Köteles az alperes 15 napon belül megfizetni a felperesnek 100.000,- (százezer) Ft másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás alapján a felperes az alperes 50 %-os mértékű szavazati joggal rendelkező tagja. A felperes tagjegyzékében szereplő címe 2024. április 2. napján a Cím3 volt. A felperes a lakcímnnyilvántartásba 2024. április 11. napján jelentette be lakóhelyként a Cím1 szám alatti ingatlant, a felperes lakcíme a cégjegyzékben is átvezetésre került. A felperes ténylegesen 15 éve ebben az ingatlanban él életvitelszerűen, amelyről az alperes is tudomással rendelkezett. A felperes és az alperes ügyvezetője egymással rokoni kapcsolatban állnak, köztük a viszony évekkel ezelőtt megromlott. A 2024. évet megelőző években változó volt, hogy az alperes a küldeményeket mely címre küldte meg a felperes részére, volt, hogy a felperest telefonon is értesítette a küldeményekről. Az alperes 2024. április 2. napján ajánlott, tértivevényes küldeményben hívta meg a felperest a 2024. április 18. napján megtartandó taggyűlésre, illetve a 2024. április 25. napján megtartandó megismételt taggyűlésre. Az alperes a meghívóhoz mellékelte a 2023. üzleti évre szóló egyszerűsített éves beszámolót, a 2023. évre vonatkozó kiegészítő mellékletet, a Kft1 felújítási költségvetését, a Kft2 felújítási költségvetését és személyi okleveles építész-mérnök költségvetését a utca névli ingatlan kármentesítéséhez. A 2024. április 2. napján feladott küldemény címzettje Felperes1 volt, a küldemény a Cím3 szám alatti címre került megküldésre postai úton. A felperes nem tartózkodott az ingatlanban a küldemény kézbesítésekor. A felperesi címhelyen a küldemény érkezéséről a posta értesítést nem állított ki. A küldemény – továbbküldési szolgáltatás igénybevétele mellett – 2024. május hónapban érkezett vissza az alperesi ügyvezető helység2i lakcíme „nem kereste” jelzéssel.

[2] A 2024. április 18. napján tartott taggyűlésen a felperes nem vett részt, ezért az alperes 2024. április 25. napján megismételt taggyűlést tartott. A felperes a megismételt taggyűlésen sem vett részt. Az alperesi taggyűlés a 2024. április 25./1. számú határozattal egyhangúlag elfogadta a társaság 2023. évi beszámolóját. A 2024. április 25./2. számú határozattal egyhangúlag elfogadta a társaság tőkeemelését, akként, hogy 11.250.000,- Ft összegű tőkeemelés a társaság tagjainak az erről döntő határozat meghozatalát követő 15 napon belül kell befizetniük a társaság Bank1nál vezetett bankszámlájára. A törzstőke emelést a tulajdonosoknak a tulajdoni arányoknak megfelelően 50-50%-os arányban van lehetőségük az elsőbbségi jog alapján 2024. május 10. napjáig teljesíteni, amennyiben elsőbbségi jogukkal kívánnak élni. Ezt követően, a másik tag 2024. május 25. napjáig jogosult a nem fizető tag helyett a rá eső részt megfizetni. A 2024. április 25./3. számú határozattal a taggyűlés egyhangúlag elfogadta a társaság új nevét, amely Alperes1ra változott. A 2024. április 25./4. számú határozattal a taggyűlés egyhangúlag megbízta ügyvéd1 okiratszerkesztő ügyvédet a társaság új létesítő okiratának elkészítésével és annak cégbírósághoz történő elektronikus benyújtásával.

[3] Az alperes a taggyűlési jegyzőkönyvet és a megismételt taggyűlésről szóló jegyzőkönyvet a felperes részére szintén a Cím3 szám alatti címre küldte meg. A küldemény kézbesítésekor a felperes nem tartózkodott a kézbesítési címen, azonban a postai szolgáltató értesítőt hagyott, így a felperes a taggyűlési jegyzőkönyveket az értesítő alapján a postán vette át. A felperes a határozatokról ekkor szerzett tudomást.

[4] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság az alperes 2024. április 25. napján helység1-en megtartott megismételt taggyűlésen hozott 2024. április 25./1. számú, a 2024. április 25./2. számú, a 2024. április 25./3. számú, és a 2024. április 25./4. számú taggyűlési határozatát helyezze hatályon kívül a polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 3:35. §-a alapján. Előadta, hogy kézbesített meghívó hiányában sem a 2024. április 18. napi taggyűlésen, sem az állítólagosan 2024. április 25. napján tartott megismételt taggyűlésen nem tudott részt venni. A két taggyűlésről készült jegyzőkönyvet 2024. május 2. napján vette át, ezért a 30 napos perindítási határidő 2024. május 3. napján kezdődött el, mert ekkor szerzett tudomást a határozatokról. Az alperesi ügyvezető tudta, hogy a felperes ténylegesen a Cím1 szám alatti ingatlanban él, a céges iratokat, a 2020. évi taggyűlésre szóló meghívót az alperesi ügyvezető korábban erre a címre küldte meg, 2023-ban a meghívót sms-ben kapta meg. A per tárgyát képező esetben azonban az alperesi ügyvezető a bejelentett, de az általa is tudottan nem lakott ingatlanba küldte meg a küldeményt, továbbá a taggyűlési jegyzőkönyveket is a korábbi címére küldte meg, annak ellenére, hogy a cégkivonaton már átvezetésre került a felperes új bejelentett lakcíme. A felperes nem ismeri a meghívó tartalmát és annak mellékleteit, az ügyvezető a kérelme ellenére azokról nem adott tájékoztatást, nem tudja azt sem, hogy mi indokolta a társaság törzstőkéjének felemelését. 2024. május 16. napján bejelentést tett a postán, és kérte, hogy a meghívó feladóvevényének ismeretében vizsgálják ki: kihelyeztek-e és ha igen, milyen értesítőt a részére és igazolják a kihelyezés megtörténtét. A felperes álláspontja szerint a 2024. április 2. napján feladott meghívó több okból is jogszabályba ütközik. Egyrészt a feladóvevény szerint a küldemény Felperes1 nevére szól, ilyen nevű tagja az alperesnek nincs, a felperes neve helyesen Felperes1. Másrészt a levelet ajánlott, tértivevényes küldeményként adták fel, és mivel nem vette át a levelet, illet az alperes sem tud igazolni, nem lehetett volna szabályszerűen megtartani a taggyűlést, sem a megismételt taggyűlést a Ptk. 3:91. § (4) bekezdése alapján. Erre csak akkor kerülhetett volna sor, ha a meghívót ajánlott küldeményként küldik meg részére. A felperes hivatkozott arra is, hogy a 2024. április 25./2. számú taggyűlési határozat jogellenes, mivel az a Ptk. 3:189. § (1)-(2) bekezdésébe ütközik. A taggyűlési jegyzőkönyv tanúsága szerint a társaság saját tőkéje 139.000,- Ft, így semmi nem indokolja a törzstőke 14.250.000,- Ft-ra történő emelését, legfeljebb pótbefizetés előírásával. A határozat arra szolgál, hogy a megváltozott törzstőke lejegyzése révén a tulajdonostárs, egyben alperesi ügyvezető kizorítsa felperest a társaságból. Az alperes és az ügyvezető magatartása a Ptk. 1:3. § (1)-(2) bekezdésébe, a Ptk. 1:4. § (1)-(3) bekezdésébe, valamint a Ptk. 1:5. § (1) bekezdésébe ütközik.

[5] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Előadta, hogy a meghívót 2024. április 2. napján küldte meg, az első taggyűlés időpontja 2024. április 18. volt, így a tizenöt napos határidőt megtartotta. A taggyűlési meghívó tartalmazta a napirendi pontokat, azzal együtt kiküldésre került minden olyan irat, ami az azokról való döntés meghozatalához szükséges, így a 2023. évről készített beszámoló és mellékletei, az ingatlan felújítására kapott árajánlatok, az ingatlan állapotáról szóló szakvélemény. A felperesnek a hivatalos küldeményeket a korábbiakban is javarészt a korábbi bejelentett lakcímeire küldte meg jóhiszeműen és a jogszabályi előírásoknak megfelelően, mert a cégnyilvántartási adatok

szerint 2024. április 2-án a felperes elérhetősége a Cím3 szám alatti cím volt. A felperes lakcíme 2024. április 11. napján változott meg. Az alperes ügyvezetője helyesen eljárva a közhiteles nyilvántartás adatait vette alapul, a lakcímváltozásról a felperes volt köteles értesíteni az alperest. A felperes a taggyűlési határozatokat és az arról szóló értesítőt ugyanazon a címen vette át, mint amire a taggyűlési meghívó is kiküldésre kerül, erre tekintettel nem foghat helyt az az állítás, hogy nem lakik a címként bejelentett ingatlanban, gyakorlatilag arra sem jár. Az alperes nem sértette meg a jóhiszeműség vagy az elvárhatóság elvét, kizárólag a felperes kérésének megfelelően, hivatalos formában és a vonatkozó jogszabályoknak megfelelően értesítette a felperest a taggyűlésről. A felperesnek ez volt az elvárása, és ez egybevágtott a jogszabályi előírásokkal. A társaság a megismételt taggyűlésre vonatkozó rendelkezéseket is megtartotta, mivel hét nappal a 2024. április 18. utáni időpontra hívta azt össze, ami a 3-15 nap közé esik. A taggyűlést azonos feltételekkel hívta össze, így ez az előírás is teljesült. A megismételt taggyűlés a Ptk. 3:191. §-a alapján határozatképes volt, a taggyűlési határozatok meghozatala jogszabályba nem ütközött. A gazdasági társaság saját tőkéje 3.000.000,- Ft alá süllyedt, így az adószám visszavonásának elkerülése érdekében az emelés elengedhetetlen volt. A meghozott döntés szükséges és életszerű, az üzleti életben megalapozott döntés volt. Az alperes nem vitatta, hogy az ügyvezetője tudomással bírt arról, hogy a felperes a cím1-en lakik 15 éve. Elismerte azt is, változó volt, hogy az ügyvezető a felperes részére melyik címre küldte a küldeményeket.

[6] Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével az alperes 2024. április 25./1., a 2024. április 25./2., a 2024. április 25./3. és a 2024. április 25./4. számú taggyűlési határozatát hatályon kívül helyezte. Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperes részére 444.000,- Ft perköltséget. Döntését a Ptk. 3:35. §-ra, Ptk 3:37. § (1) bekezdésére, Ptk. 3:91. § (4) bekezdésére, Ptk. 3:17. § (1) bekezdésére, Ptk. 6:5. § (2) bekezdésére, Ptk. 1:3. § (1)-(2) bekezdésére, illetve Ptk. 1:4. § (1) bekezdésére alapította. Rögzítette, hogy a felperes a Ptk. 3:36. § (1) bekezdése szerinti határidőben terjesztette elő a keresetlevelet. A Kúria, Gfv.VII.30.079/2019/13. számú határozatára, a Fővárosi Ítéltábla 10.Gf.40.185/2021/5. számú határozatára utalással azzal érvelt, hogy a társasági határozat bírósági felülvizsgálatára irányuló per speciális jellegére, a szigorú perindítási határidőre, a tényállás, a tagot ért jogsérelem felperes általi tényleges ismeretére tekintettel csak azon tények vehetők figyelembe, illetve azon jogszabálysértések vizsgálhatók ezen pertípusban, amelyeket a fél a keresetében, illetve a rá irányadó keresetindítási határidőn belül benyújtott beadványában előadott. A bíróság a perben kizárólag azoknak a jogszabályi, létesítő okiratbeli rendelkezések megsértését vizsgálhatja, amelyekre a felperes keresetében a jogvesztő perindítási határidő lejártát megelőzően hivatkozott. Az irányadó ítélkezési gyakorlat szerint (Győri Ítéltábla II.Gf.20.183/2022/7/I., Fővárosi Ítéltábla 10. Gf.40.185/2021/5.) a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 265. § (1) bekezdéséből következően az alperesnek kellett azt bizonyítania, hogy a felperesnek szóló taggyűlési meghívó neki címzetten megküldésre került, az hozzá megérkezett, ily módon hatályossá vált.

[7] Az elsőfokú bíróság akként foglalt állást, hogy a meghívónak és a mellékleteinek a kézbesítése nem volt szabályszerű, ezért jogszerűen nem volt megtartható a taggyűlés és a megismételt taggyűlés. E körben kifejtette, hogy az alperes a küldeményt ajánlott, tértivevényes, elsőbbségi levél szolgáltatással adta fel. A küldemény a boríték szerint „nem kereste” megjelöléssel érkezett vissza az alpereshez a megismételt taggyűlés megtartását követően, május hónapban. A Ptk. 3:91. § (4) bekezdése szerint, ha az írásbeli jognyilatkozatot postán küldik el, azt az ellenkező bizonyításáig a tértivevényen feltüntetett

átvételi időpontban, ajánlott küldemény esetén a feladástól számított ötödik munkanapon a belföldi címzetthez megérkezettnek kell tekinteni. *Az alperes tértivevény szolgáltatást is igénybe vett, ezért ellenkező bizonyításig a tértivevényen feltüntetett átvételi időpontnak van jelentősége, és nem alkalmazható a rendelkezés második fordulata, a kézbesítési vélelem csak abban az esetben lenne alkalmazható, ha az alperes kizárólag ajánlott küldemény szolgáltatást vett volna igénybe.* A tértivevény alapján a „nem kereste” megjelölés azt jelenti, hogy a felpereshez a küldemény nem érkezett meg, az visszaküldésre került az alpereshez, az nem került be a felperes postaládájába, így a Ptk. 6:5. § (2) bekezdése alapján nem vált hatályossá. A Kúria, a Gfv.VII.30.373/2015. számú határozatában rögzítette, hogy a „nem kereste” megjelöléssel visszaérkezett küldemény a kézbesítés hiányát kétséget kizáróan bizonyítja, ezzel igazolva, hogy a tényleges kézbesítésre nem került sor. Kézbesítés hiányában pedig a felperes a küldemény tartalmát, a meghívót és mellékleteit nem ismerhette meg. A Magyar Posta a 2024. április 3. napján kiállított értesítő levélszekrénybe helyezését nem tudta igazolni. Az értesítő kiállítása nem a felperes címhelyén történt, így az értesítő levélszekrénybe helyezésének nincs digitális nyoma. A postai szolgáltató nyilatkozata a kézbesítés szabályszerűtlenségét igazolja, ami az alperes terhére esik. A felperes a megismételt taggyűlésről szóló jegyzőkönyvet a Cím3 szám alatti címre kézbesítetten, értesítő alapján vette át, ebből következően az értesítő elhelyezhető volt az ingatlanánál. Arra nincs peradat, hogy a postai szolgáltató felszólította volna a felperest a jogszabályoknak megfelelő levélszekrény elhelyezésére. A Magyar Posta hibás szolgáltatása a Pp. 265. § (1) bekezdése szerinti bizonyítási érdek szabályából következően a bizonyításra köteles alperes terhére esik.

[8] Az alperes tudta azt, hogy a felperes 15 éve a Cím1 szám alatt lakik. A felek egyezően adták elő azt is, hogy változó volt az a cím, amire korábban az ügyvezető a felperes részére iratokat kézbesített, továbbá a felperes a 2023. évi sms üzenetváltással igazolta, hogy korábban telefonon is értesült a taggyűlésről. Az alperes ügyvezetője akkor járt volna el megfelelő módon, ha a taggyűlési meghívót megkísérli a felperes tényleges lakóhelyére is kézbesíteni. Az ennek megfelelő gondos eljárás azért is indokolt lett volna, mert a társaság helyzetét, a tagok jogait, kötelezettségeit számottevően meghatározó kérdések is napirenden szerepeltek. Az alperesi ügyvezető jobb tudomása ellenére meg sem kísérelte a felperes értesítését a tényleges lakóhelyre feladott küldeménnyel vagy a felperes telefonjára küldött üzenettel. Erre figyelemmel is indokolt a nem szabályszerűen összehívott megismételt taggyűlésen meghozott határozatok hatályon kívül helyezése, mivel az alperes megsértette a Ptk. 1:3. § (1)-(2) bekezdését és a Ptk. 1:4. § (1) bekezdését.

[9] A törvényszék a 2025. április 25./2. számú határozattal összefüggésben, kifejtette, hogy a felperes a Ptk. 3:35. §-a alapján terjesztette elő kereseti kérelmét, a bíróság azt vizsgálhatta, hogy a határozat jogszabálysértő vagy létesítő okiratba ütközik-e. Az alperesi ügyvezető és a másik tag személyének egybeeséséből nem következik ítéleti bizonyosság szintjén, hogy az alperes jogszabályba vagy létesítő okiratba ütköző célból kívánta felemelni a törzstőkét. A Ptk. 3:198. §-a alapján a tagok elhatározhatják a törzstőke felemelését, annak előfeltételeit a Ptk. meghatározza. Utalt arra is, hogy a Ptk. 3:35. §-ából következően a taggyűlési határozat gazdasági és célszerűségi szempontból nem vizsgálható.

[10] Az elsőfokú ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, amely az elsőfokú határozat megváltoztatására, a kereset elutasítására irányult. Álláspontja szerint a döntéshozatal során az alperesi oldal pernyertességét elősegítő jogszabályhelyek, eseti döntések figyelmen kívül maradtak. Fenntartotta azt az álláspontját, hogy a taggyűlés

összehívásakor a jogszabályoknak megfelelően járt el, figyelemmel volt a felperes korábbi kérésére, miszerint vele csak hivatalos levél formájában tartsa a kapcsolatot. Ezen kérésnek megfelelően cselekedett, így a törvényszéknek a jóhiszeműség és tisztesség követelményeinek megsértésére való utalása indokolatlan, rosszindulatú, elfogult és iratellenes. A meghívót 2024. április 2. napján küldte ki, így a törvényi 15 napos határidő megtartotta. A meghívóval együtt kiküldésre került minden olyan irat, ami az azokról való döntés meghozatalához szükséges. A cégnyilvántartás adatai szerint 2024. április 2. napján a felperes elérhetősége a Cím3 szám volt. A felperes lakcímének változása 2024. április 11. napjával történt meg, ezen változásról az alperesi ügyvezető nem tudott. A cégnyilvántartás közhiteles nyilvántartás, az abban foglaltak irányadóak a céggel kapcsolatos belső jogviszonyban is. Kizárólag a felperes magatartása az, ami felróható, hiszen neki kellett bejelentenie az alperesnek, hogy mi a valós lakcíme. Az alperes hivatkozott az ÍH 2013.117. számú döntésre, mely szerint nem szabályszerű a kézbesítés, ha az ügyvezető a meghívót a cégiratokban szereplő cím mellőzve a tag általa ismert, vagy ismerni vélt egyéb elérhetőségére küldi meg. Ha az ügyvezető a cégbélyeken szereplő címre küldi ki a meghívót, úgy elkerülhető, hogy egy szubjektív (más cím melletti) döntés megtámadható legyen, vagy bármelyik fél is magyarázkodásra szoruljon. Utalt a BH2013.277. számú döntésre, mely szerint a taggyűlés csak akkor tekinthető – a jogszabályban előírt egyéb feltételek megvalósulása mellett – szabályszerűen összehívottnak, ha a tag részére szóló meghívó a megelőzően felsorolt okiratokban megjelölt címre kerül megküldésre. A jogalkotó tehát kizárólag azt a címet fogadja el, ami a cégnyilvántartásban hatályosan szerepel. Az ÍH2012.84. számú döntés értelmében az ügyvezetőnek sem a kézbesítés célszerűségére figyelemmel, sem arra tekintettel nincs mérlegelési jogköre, ha egyébként tudomással bír arról, hogy a tag életvitelszerűen nem, vagy nem biztos, hogy a bejelentett címen lakik. A tagi meghívót a társasági szerződésben, a tagjegyzékben, illetve a cégjegyzékben feltüntetett címre kell megküldeni. Ezze összefüggésben utalt a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) 27. § (3) bekezdésében írtakra. A felperes is elismerte, hogy nem mindig erre a címre került kiküldésre a meghívó, de amikor ide érkezett, azt a felperes vagy édesanyja mindig átvette, ezért ebben az alperes okkal és jóhiszeműen bízhatott. Az alperes megismételte, hogy a felperes a taggyűlési határozatokat ugyanazon a címen vette át, mint amelyre a taggyűlési meghívó is kiküldésre került.

[11] Álláspontja szerint a posta tájékoztatását a valóságtól elrugaszkodva értelmezte a törvényszék. A szolgáltató ugyanis nem azt nyilatkozta, hogy biztosan nem került az értesítő a postaládában elhelyezésre. A nyilatkozat szerint nem tudták teljes mértékben bizonyítani, hogy az értesítő a postaládában elhelyezésre került. Ebből pedig nem vonható le az a következtetés, hogy a posta a küldeményről nem értesítette a felperest. A kézbesítés folyamatát a szolgáltató képfelvétellel nem rögzíti, ezért találta ki a jogalkotó a kézbesítési vélelem jogintézményét, amely vélelem jelen esetben nem dőlt meg. A postai kézbesítő az értesítőt bizonyítottan kinyomtatta és nincs semmilyen olyan észérv, ami amellel szólna, hogy érdekében állt volna nem elhelyezni azt a felperes levélszekrényébe. Az köztudott, hogy a postai kézbesítők többsége nem megy fel a lépcsőn, nem csenget be, meg sem próbálja átadni a küldeményt, hanem az értesítőket előre kinyomtatja és bedobja azokat a postaládába, ezzel időt nyerve. Az életszerűséget, a szokásokat is figyelembe kell vennie az eljáró törvényszéknek. Jelen esetben nem nyert bizonyítást az, hogy biztosan nem került az értesítő elhelyezésre. A törvényszék ugyan felhívta az alperes figyelmét arra, hogy a kézbesítéssel kapcsolatban neki áll fenn bizonyítási érdeke, de a Pp. 237. §-ában meghatározott anyagi pervezetés szabályait megszegve nem hívta fel a figyelmét arra, hogy a posta egyértelmű nyilatkozatát az abban foglaltaktól eltérően értelmezi. Ez esetben ugyanis az alperesnek lehetősége lett volna tanúbizonyítási indítványt tenni. Az elsőfokú bíróság az ajánlott és

tértivevénnyel feladott küldemény intézményeit nem helyesen értelmezte, ugyanis a tértivevény szolgáltatás magában foglalja az ajánlott szolgáltatást is. A tértivevényes küldemény nem kezelhető kevesebbként, mint az ajánlott. Nem rendelhet a jogalkalmazás joghátrányt egy olyan többletintézményhez, amit éppen abból a célból hozott létre a jogalkotó, hogy erősebb jogvédelmet teremtsen. A Ptk. 3:94. § (4) bekezdése szerinti szabályozás arra az esetre vonatkozik, amikor még bizonytalan helyzet áll fenn, azonban valamilyen cselekményt meg kell tenni, többek között a jogvesztő határidő miatt vélelmezni kell, hogy megtörtént a kézbesítés. Az alperes a taggyűlés és a megismételt taggyűlés megtartásakor megalapozottan vélelmezte, hogy a kézbesítés megtörtént. Az a felperesnek felróható, hogy nem vette át az értesítő alapján a küldeményt. Amennyiben az ítéltábla a törvényszékhez hasonlóan értelmezné a tértivevény intézményét, azzal támogatná a visszaélésszerű joggyakorlást. Ha ugyanis akár tértivevényes, akár csak ajánlott küldemény esetén a tag utólag hivatkozhatna az átvétel hiányára, az visszaélésekre adhatna alapot. Ezzel a tag meg tudná akadályozni, hogy a társaság ne tudjon törvényesen működni. A BH2013.277. számú döntésből következően, ha a cégnyilvántartásbeli lakcímre kerül megküldésre a meghívó és annak átvételét a tag elmulasztja, akkor a kézbesítés megfelel a jogszabályoknak.

[12] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú határozat helybenhagyását és az alperes másodfokú perköltségben marasztalását kérte. Álláspontja szerint a felperes által hivatkozott Cstv. 27. § (3) bekezdése a jelen eljárásban nem releváns. A fellebbezésben írtakkal ellentétben a támadott elsőfokú határozat logikai sorrendben megfelelően indokolja a döntés kialakításánál figyelembe vett jogszabályhelyeket, bírói gyakorlatot és a figyelembe vett bizonyítékokat. A törvényszék a támadott ítéletében mindkét fél jogi érvelését értékelve részletesen ismertetve indokolta, milyen okokból találta a kereseti kérelmet alaposnak. Az alperes félreérti a döntés lényegét, ugyanis az ítélet szerint az egyszerre ajánlott és tértivevényes postai küldeményként is feladott meghívó megküldése elsősorban azért volt szabályszerűtlen, mert a felperes azt nem kapta meg. Ezt a tényt egyik fél sem vitatta, a küldeményt az alperes képviselője mutatta fel a per tárgyalásán, így nem lehetett volna megtartani sem az első-, sem a megismételt taggyűlést. A fellebbezési érveléssel szemben az elsőfokú ítélet nem azon alapul, hogy a meghívót a felperesnek az alperes által egyébként ismert lakcímére – és csak oda - kellett volna küldenie, hanem azt, hogy oda is ki kellett volna küldenie, mert akkor járt volna el megfelelő gondossággal. Tudomása szerint az alperes az évek során mindössze két iratot küldött a felperes korábban bejelentett lakcímére, a perben hivatkozott taggyűlési meghívót és később a taggyűlési jegyzőkönyvet. Minden más iratot a tényleges lakóhelyére, vagy az alperesi társaság székhelyére küldött, ahol a felperes dolgozott, illetve telefonon, sms-ben értesítette a felperest a taggyűlés időpontjáról és napirend pontjairól. Az alperes eljárása erősen kifogásolható, mert éppen azt a taggyűlési meghívót küldte az általa tudottan nem lakott, de bejelentett lakcímre, amely taggyűlésen lényegi kérdésekről kellett volna szavazni. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy sem a posta, sem az alperes nem tudta igazolni azt a tényt, hogy a kézbesítés során értesítő került volna elhelyezésre a cím3 szám alatti ingatlannál. Ezt a tényt helyesen értékelte az alperes hátrányára, mivel a küldemény visszaküldésre került a posta részéről az alperesi ügyvezetőnek. Másrésztől biztosan nem került elhelyezésre értesítő, mert ellenkező esetben a postán átvette volna a küldeményt, mint ahogyan a taggyűlési jegyzőkönyvet tartalmazó küldeményt is átvette. Téves az alperes álláspontja a kézbesítési vélelem körében is. A Ptk. 3:91.§ (4) bekezdése tértivevényes küldemény esetén nem fűz vélelmet a küldemény kézbesítéséhez, másrésztől a küldeményt maga az alperes mutatta fel a tárgyaláson, ez is azt igazolja, hogy az nem került kézbesítésre a felperesnek. A jogszabály kizárólag ajánlott postai szolgáltatással feladott küldemény esetén fűz vélelmet a küldemény kézbesítéséhez, azonban

ebben az esetben a postai szolgáltató magát a küldeményt helyezi el a postaládában, nem pedig az értesítőt.

[13] Az ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül, a fellebbezés és az arra előterjesztett fellebbezési ellenkérelem korlátai között [Pp. 370. § (1) bekezdése, 371. § (1) bekezdése] bírálta felül. A másodfokú eljárás tárgyát kizárólag az képezte, hogy a taggyűlési meghívó kézbesítése a jogszabályoknak megfelelt-e, illetőleg amennyiben nem, a nem szabályszerűen összehívott taggyűlésen született határozatok hatályon kívül helyezésének volt-e helye.

[14] A fellebbezés az alábbiak szerint nem alapos.

[15] Az elsőfokú bíróság helytállóan határozott a támadott taggyűlési határozatok hatályon kívül helyezéséről. Döntésének indokaival az ítéltábla azonban csak részben ért egyet.

[16] Az elsőfokú ítéletben hivatkozott, a Kúria Gfv.VII.30.373/2015. (EBH2016.G.2.) határozatának, valamint a fellebbezésben felhívott Cstv. 27. § (3) bekezdésének a jelen eljárásban nincs jelentősége. A Kúria döntése a Cstv. 27. § (3) bekezdésén alapul, ami speciális, csak a fizetéseképtelenség megállapítása iránt indított eljárásban irányadó szabályozást tartalmaz. A taggyűlési meghívó kézbesítésére azonban nem a Cstv., hanem a Ptk. szabályai az irányadók. A Ptk. 3:91. § (4) bekezdése az írásbeli jognyilatkozat kézbesítése körében egyértelműen megkülönbözteti az ajánlott küldeményt és a tértivevény külön szolgáltatással feladott küldeményt. A jogszabály kézbesítési fikciót kizárólag az előző esetben szabályoz. A konkrét esetben szükségtelen volt azonban az a körben történő állásfoglalás, hogy a taggyűlési meghívó tértivevénnyel történő megküldése esetén a tértivevény „nem kereste” jelzése érinti-e a taggyűlés összehívásának szabályszerűségét, hogy esetlegesen más jogi szabályozás, jogelv alapján fűződhet-e kézbesítési fikció a tértivevényes meghívó sikertelen, „nem kereste” jelzést eredményező kézbesítéséhez.

[17] Ugyancsak a kézbesítésre vonatkozó jogszabályi rendelkezésének megfelelő postai eljárás esetén vizsgálható az a kérdés, az alperes eljárása jóhiszemű volt-e. A fellebbezésben felhívott eseti döntések (ÍH 2013.117., BH 2013.277., ÍH 2012.84.) szerint a gazdasági társaság, illetőleg ügyvezetője jogszerűen jár el, ha a taggyűlési meghívót a tag társasággal közölt, közhiteles cégnyilvántartás által is tartalmazott címére küldi meg. A korlátozott felelősségű társaság esetén a tag a létesítő okiratban, illetve a tagjegyzékben és a cégjegyzékben szereplő lakóhelyének (lakcímének) megváltozását a társasághoz, illetve az annak képviselőjére jogosult ügyvezetőhöz címzett írásbeli jognyilatkozatban köteles bejelenteni a társaság részére. Ugyanígy kell eljárnia akkor is, ha a társaság hozzá címzett jognyilatkozatait - így például a taggyűlési meghívót - a létesítő okiratban, illetve a tagjegyzékben és a cégjegyzékben szereplő lakcímétől eltérő más címre kéri megküldeni. Ilyen bejelentés, illetve a társaság és a tag közötti eltérő megállapodás hiányában a tagnak szóló taggyűlési meghívót neki címzetten (a tag nevére szólóan), legkésőbb a taggyűlés időpontját tizenöt nappal megelőzően, a társasági szerződésben, illetve a tagjegyzékben és a cégjegyzékben szereplő lakcímére kell megküldeni. Ennek szabályszerűsége alappal csak kivételesen kifogásolható. A bírói gyakorlat azt az esetkört tekinti ilyennek, amikor tényként megállapítható, hogy a tag a jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően megkísérelte

bejelenteni új lakcímét, illetve értesítési címét, ez azonban a társaságnak felróható okból megghiúsult, illetve ha bizonyítást nyer, hogy a társaság valamilyen hatósági, bírósági eljárás hivatalos irataiból már a taggyűlés összehívását megelőzően tudomást szerzett, illetve tudomást szerezhetett a tag lakcímének, értesítési címének megváltozásáról, azonban ennek ellenére a taggyűlési meghívót együttműködési kötelezettségét, illetve a jóhiszeműség és tisztesség követelményét megsértve a tag korábbi lakcímére küldte meg (Fővárosi Ítéltábla Gf.40093/2020/6.). A cégjegyzékben feltüntetett címre történő kézbesítés akkor sem szabályos, ha a társaság nyilvánvalóan nem jóhiszeműen jár el, mert nyilvánvalóan tudomása van a tag eltérő lakcíméről, illetve arról, hogy a cégjegyzék szerinti címen a kézbesítés nem lehetséges (Győri Ítéltábla Gf.II.20.183/2022/7.).

[18] E kérdések vizsgálatára azonban csak akkor kerülhet sor, ha a kézbesítés az arra vonatkozó jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően történt. A jelen esetben a következőkben kifejtettek értelmében a postai szolgáltató a kézbesítés során nem tartotta be maradéktalanul a jogszabályi rendelkezéseket, ezért a taggyűlési meghívó felperes részére történő kézbesítése szabálytalan volt.

[19] A postai szolgáltatásokról szóló 2012. évi CLIX. törvény (Posta tv.) 41.§ (3) bekezdése alapján könyvelt postai küldeményt – ide nem értve a rögzített ajánlott levélküldeményt – a címzettnek vagy az e törvény felhatalmazása alapján kiadott kormányrendeletben meghatározott egyéb jogosult átvevőnek történő személyes átadással kell kézbesíteni. A szerződő felek nem állapodhatnak meg olyan szerződéses kikötésben, amely az e törvény alapján személyes átadással kézbesítendő könyvelt postai küldemények személyes átadása mellőzésével történő kézbesítését lehetővé teszi. A személyes átadással kézbesítendő könyvelt postai küldemény sikertelen kézbesítése esetén kormányrendelet eltérő rendelkezése hiányában a postai szolgáltató a küldemény fajtájáról, a kézbesítés megkísérlésének napjáról, valamint arról, hogy a küldemény hol és mikor vehető át, írásbeli értesítőt hagy hátra. Az értesítő elhelyezésére a nem könyvelt postai küldemény kézbesítésének a szabályai az irányadóak.

[20] Az elsőfokú bíróság helyesen értékelte, hogy a posta válaszából az tűnik ki, a jelen esetben szabályszerű kézbesítés nem valósult meg, mert a postai értesítő nem a kézbesítési helyen, a kézbesítés sikertelen megkísérlését követően került kiállításra és nem igazolt annak levélszekrényben történő elhelyezése sem. Ha a postai szolgáltató alkalmazottja az értesítőt a kézbesítés megkísérlése előtt már kiállította, akkor azért szabálytalan a kézbesítés, mert meg sem győződött arról, hogy a címhelyen a címzett, vagy esetleg helyes átvevője ott tartózkodik-e, ha pedig a kézbesítési kísérletet követően egy másik helyen került kiállításra az értesítő, akkor azt a kézbesítő már nem is helyezhette el a címhelyen a felperes levélszekrényében. A postai szolgáltató nem szabályszerű kézbesítése az alperes terhére esik. A szabálytalan kézbesítés tényén nem változtat az, hogy az alperes álláspontja szerint a posta általános gyakorlata az, hogy a kézbesítési eljárása nem felel meg a jogszabályi rendelkezéseknek. Túl azon, hogy ezt az állítását az alperes nem igazolta, a szabálytalan kézbesítést nem teszi szabályossá az, hogy a posta más esetekben sem megfelelően járt el. E körben értékelendő az is, hogy ugyan a postai szolgáltató felperes által csatolt válaszevele (16. sorszám alatt) szerint a kézbesítő olyan tájékoztatást adott, hogy a címen a küldemények és az értesítők elhelyezésére alkalmas levélszekrény nem állt rendelkezésre, ennek azonban ellentmond az, hogy a postai szolgáltató a tértivevényt nem „kézbesítés akadályozott” jelzéssel, hanem „nem kereste” jelzéssel küldte vissza és adat sem merült fel arra vonatkozóan, hogy a panaszra adott válaszig a postai szolgáltató felhívta volna a felperest

megfelelő levélszekrény biztosítására. Ráadásul a peradatok szerint ugyanezen kézbesítési helyen hagyott értesítő alapján a felperes a taggyűlésről, illetőleg megismételt taggyűlésről készült jegyzőkönyveket átvette. Ez pedig kétséggé teszi a levélszekrény hiányára, a kézbesítés akadályozottságára vonatkozó postai tájékoztatás valóságtartalmát.

[21] A fellebbezési érveléssel ellentétben az elsőfokú bíróságnak a postai szolgáltató válaszelevele, mint okirati bizonyíték értékelése tekintetében nem volt anyagi pervezetési kötelezettsége. Az anyagi pervezetés eseteit elsősorban a Pp. 237. § (1) - (3) bekezdése szabályozza. Sem e jogszabályhelyből, sem a Pp. további, az anyagi pervezetés körébe vonható rendelkezéseiből nem vonható le olyan következtetés, hogy a bíróságnak egy, a perben előterjesztett bizonyíték értékelésével kapcsolatos álláspontjáról előzetesen tájékoztatnia kellene a feleket. Éppen ellenkezőleg: a bíróság a Pp. 279. § (1) bekezdése szerinti bizonyíték mérlegelő tevékenységéről az érdemi döntést tartalmazó határozat jogi indokolásában ad számot [Pp. 346. § (5) bekezdése]. Mindebből következően a bíróság előzetesen, prejudikálás nélkül nem tájékoztathatja a feleket arról, hogy egy bizonyítékot hogyan értékeli, az adott bizonyíték mennyiben támasztja alá az adott kérdésben bizonyítási érdeklő fél álláspontját.

[22] Az elsőfokú bíróság anyagi pervezetési kötelezettségének eleget tett, amikor a bizonyítási érdeklő a feleket tájékoztatta, kioktatása helyes volt, az alperest terhelte a taggyűlési meghívó szabályszerű kézbesítésének a bizonyítása. Az alperes azonban e körben bizonyítási indítványt nem tett, ellenbizonyítással sem kívánt élni a felperes által csatolt okirati bizonyíték tekintetében. Nem az elsőfokú bíróság, hanem az alperes vont le téves következtetést a postai szolgáltató felperesi panaszbejelentésre tett nyilatkozatából. Ezen levél tartalma szerint nem a kézbesítési helyen lett kiállítva a sikertelen kézbesítésről szóló értesítő, illetve nem igazolható, hogy az elhelyezésre került a címhelyen.

[23] Mivel az alperes bizonyítási érdeke volt a szabályszerű kézbesítés bizonyítása és a szabályszerű kézbesítést a szolgáltató válasza nem igazolta, egyéb indítványt az alperes nem tett, okszerűen következtetett az elsőfokú bíróság arra, hogy nem bizonyított, hogy a felperes tudomást szerezhetett a taggyűlés időpontjáról, annak napirendi pontjairól.

[24] A taggyűlési meghívó szabályszerűtlen postai kézbesítése a perbeli jogvitát érdemben eldönti. Ezért szükségtelen az alperes kézbesítés során megnyilvánuló magatartásának olyan aspektusú vizsgálata, hogy az mennyiben felel meg a jóhiszeműség és tisztesség követelményének. ezért az ítéltábla mellőzi az elsőfokú határozat indokolásából az alperes jóhiszeműség, tisztesség követelményét sértő magatartására vonatkozó megállapításokat ([34], [35], [50], [51] bekezdések, [55] bekezdés erre utaló része). Megjegyzi az ítéltábla, hogy szabályszerű kézbesítés esetén az alperes jó- illetve rosszhiszeműségének vizsgálata során lenne jelentősége annak, hogy a felperes 2020. október 22. napi levelében (14. sorszám alatt) kifejezetten arra kérte az alperest, hogy vele csak hivatalos levél formájában tartsa a kapcsolatot, amely magában foglalja azt is, hogy a társaság által feladott küldemények a felperes cégjegyzékben feltüntetett címére érkezzenek, arra pedig peradat nem merült fel, hogy a kézbesítést megelőzően a felperes más kézbesítési címet jelentett volna be az alperes felé.

[25] Mivel a taggyűlést nem szabályszerűen hívták össze, a döntéshozó szerv ülését nem lehetett volna megtartani, hiszen a felperes nem volt jelen, az ülés megtartásához nem járulhatott hozzá [Ptk. 3:17. § (5) bekezdése]. A jogszabálysértő módon megtartott taggyűlésen hozott határozatok ezen okból jogszabálysértőek, a Ptk. 3:37. § (1) bekezdése alapján azok hatályon kívül helyezésének volt helye.

[26] Mindezekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezéseit a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[27] A fellebbezés eredményre nem vezetett, ezért az alperes viseli a másodfokú eljárással felmerült költségét. Mindemellett a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles a felperes által Pp. 81. § (1) bekezdése szerint felszámított másodfokú perköltség megfizetésére. Az ítéltábla a felperesi jogi képviselő munkadíját a 32/2003 (VIII.22.) IM rendelet 2.§ (1) bekezdés a) pontja szerint, a felszámítottal egyezően állapította meg.

Győr, 2025. június 5.

Dr.Szalay Róbert s.k.

Dr.Konarik Attila s.k.

Dr.Mészáros Zsolt s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró